

[Poul Møller.]

at prøve på i videst mulig udstrækning at holde os fri for de udenlandske investeringer, særlig når disse finder sted ved direkte overtagelse af danske virksomheder. Det er derfor en meget stor national opgave for os at prøve at sætte alle midler ind på at standse inflationen. Det er ingen naturlov, det er følgen af de beslutninger, der blev taget i det danske samfund forrige år, at vi har denne inflation, og derfor må det være muligt i fremtiden at undgå denne udvikling, hvis man handler fornuftigere, hvis mennesker, der har et ansvar i menneskelige anliggender i og uden for det høje ting, handler fornuftigt.

Inflationsbekæmpelsen vil kræve foranstaltninger i tide, tidssvarende foranstaltninger, derfor er det også selvfølgelig, at vi i dag beskæftiger os med denne situation. Et år er spildt, siden de indkomststigninger fandt sted, som man måtte forudse ville føre os i en stærk inflatorisk udvikling. Jeg husker, at det er omkring et år siden, at det ærede medlem hr. Brodthagen her i tinget sagde: vi befinder os i et økonomisk galehus. Vi har fra oppositionens side straks i april i fjor, da overenskomsterne og indkomststigningen var en kendsgerning, fremlagt forslag til en forøget privat opsparing for at prøve at få gang i disse problemer med det samme og få løst dem så hurtigt som muligt, men man lod tiden gå, og det, der kunne være vundet ved lempelige foranstaltninger i starten, hvorved man kunne rette indkomststigningerne henimod mere og mere opsparing og mindre og mindre forbrug, det kræver nu, fordi man har ladet disse mange måneder gå, mere og mere panikagtige foranstaltninger.

Regeringens lovforslag, som vi har set i dag, er jo udtryk for, at man nu vil vende tilbage til den overbudgetteringspolitik, som man forlod i fjor. Det, der er kernen i disse forslag, er ikke omlægning af beskatningen, men det er en forøgelse af beskatningen. Det er blevet præsenteret, som om det, der var tilfældet, var, at man fulgte de radikales råd, fulgte venstres og vore råd, som er fremført så tit, om at man skulle omlægge beskatningen, så den kom til at hvile på forbrug og ikke på arbejde og indkomster. Men det, der her sker, er jo faktisk en forøgelse af beskatningen.

Man får ganske vist 900 mill. kr. ind som omsætningsafgift, men man tager jo de 600 mill. kr. Staten skærer de to tredjedele af dette beløb til sig selv og bruger kun en tredjedel til at nedsætte de direkte skatter med, således at man naturligvis heller ikke får de gunstige virkninger, som en sådan omlægning efter vor opfattelse ville kunne få ved, at de direkte skatter faldt stærkere, samtidig med at man havde en omsætningsafgift, således at der blev balance, så folk virkelig kunne se, at nu kunne det bedre betale sig at lade være at bruge pengene, fordi man ikke blev beskattet så stærkt af de penge, man lod være at bruge.

I det hele taget minder regeringens holdning mig om den mand, der ville slå bro over en 12 tommer bred strøm med en 8 tommers planke, og det lader sig nu engang ikke gøre. Hvis man vil målet, må man også ville midlerne, og det er så tit, ligesom regeringen standser på halvvejen og siger: det går ikke an at blive ved. Hvad er det, der sker i henhold til lovforslagene, som de er fremsat, hvor man yderligere, som det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde det, beskærer lysten til at forøge indkomsterne ved at fjerne merindkomstfradraget, som vi hidtil har haft? Der sker det, at man forøger statens indkomster med 600 mill. kr. netto foruden den forøgelse på 1 300-1 400 mill. kr., der ligger i den almindelige forbrugsafgiftslovgivning og de direkte skatter på grund af indkomststigningen. Forslagene vil altså forøge statens indkomster; det, vi står over for i det kommende år, er, at statens indkomster vil stige med omkring 1 900 mill. kr. Nu ved jeg vel, at udgifterne også vil stige meget stærkt, men man regner med et overskud på drifts- og anlægsbudgettet i det kommende år på 1 375 mill. kr. og et kasseoverskud på 800 mill. kr. som følge af de fremsatte forslag.

Jeg vil gerne sige, at det konservative folkeparti er rede til at dække statens udgifter, og vi er under denne dækning af statens udgifter også rede til at tage hensyn til de forventede udgiftsstigninger, som der i det høje ting stort set er enighed om må komme, bl. a. i forbindelse med materielanskaffelser til forsvar; men vi vil ikke acceptere som følge af dette forårs økonomiske overvejelser et stort nyt statsoverskud, for